

muner bruger ordningen, nogle har planer om det.

Med den nye lov er der skabt mulighed for, at man også kan bygge til denne målgruppe. Det eneste, man kan frygte lidt, er, at kommunerne viser for lidt interesse for at skaffe boligerne til de særlig udsatte, og Socialdemokratiet vil gerne appellere til kommunerne om, at man løfter opgaven med ansvaret med hensyn til boligforsyning til dem, der ikke selv kan etablere eller fastholde egen bolig. Det er ikke nok, at kommunerne er villige. Man skal også have initiativtagere, og her må vi også rette en opfordring til boligseksakerne.

Jeg håber, at boligministeren eventuelt sammen med socialministeren vil belyse denne problemstilling nærmere under udvalgsarbejdet, for jeg er sikker på, at regeringens engagement i at sikre de udstødte bedre vilkår fortsat er der. Måske kunne regeringen også overveje, om det vil være forsvarligt at sætte loven i kraft før 1. januar 1998.

Socialdemokratiet kan støtte de nye regler. I Socialdemokratiet glæder vi os over især, at det hermed er lykkedes at skabe en ny frihed for dem, der ikke har de høje indkomster, og som normalt ikke har de store valgmuligheder, når det gælder bolig.

Bodil Thrane (V):

Når vi i dag skal behandle et lovforslag fra boligministeren om bofællesskaber, skal man vel nok se det som led i en proces, der har været i gang længe. Det samfund, vi kender i dag, har været underlagt en kolossal forandring igennem de seneste 20-30 år, når vi taler om familiemønstre, og som følge deraf er der nye krav og forventninger og ønsker om, hvordan man bor, hvem man bor sammen med, og hvem man ønsker at have sociale relationer til.

Samtidig er ansvaret for generationerne ikke længere så synligt, både fordi man måske har langt til hinanden, men også fordi flere og flere ikke ønsker, at familien skal være forpligtet, hvorimod forventningerne til samfundets forpligtelser er steget.

I det lys skal man se, at ønsket om alternative bofællesskaber er blevet en realitet, og jeg kan overhovedet ikke forestille mig andet, end at alle synes, det er en god idé, og at det er alle tiders de steder, hvor det fungerer.

Når man så i 3-4 år har levet med en lov, der har givet mulighed for etablering af bofællesskaber for personer over 55 år plus nogle få

udvalgte grupper, og man har set, at den ikke har været nogen succes, er det klart, at man bliver nødt til at tage tingene op til revision.

Boligministeren har konkluderet, at loven har været for utilgængelig og for afgrænset. Nu ligger så dette lovforslag med redskaber til at lempe lovens krav for oprettelse af bofællesskaber, og jeg behøver ikke at nævne de områder, ministeren har med i sit lovforslag, men blot sige, at vi har en stribe af spørgsmål, vi gerne vil have afklaret under udvalgsarbejdet, både når vi taler om alderssammensætning, boligsikring og alle de andre emner.

Men samtidig synes jeg også, at det kunne være interessant at få undersøgt, hvorvidt de givne lempelser ikke med rette kunne tilpasses et mere privat regi, så det bliver nemmere for forskellige interesseorganisationer, for eksempel kirkelige organisationer eller foreninger, der har nogle fælles grundholdninger, at etablere sig i disse bofællesskaber.

Men det vil vi arbejde med i udvalget, inden vi giver vores endelige tilslutning til netop denne lempelse af loven om bofællesskaber.

John Vinther (KF):

Selv om det jo ikke nævnes direkte i bemærkningerne til lovforslaget, er nøgleordet for dette lovforslag vel fleksibilitet.

Man har allerede i dag muligheden for at indrette bofællesskaber, men der er en række praktiske barrierer i boliglovgivningen, der gør, at det i virkelighedens verden alligevel er vanskeligt at gennemføre, og dette lovforslag sigter efter at fjerne en række af de barrierer.

Vi har i Det Konservative Folkeparti intet problem med at støtte intentionerne i lovforslaget, og vi er også umiddelbart positive over for udformningen, således som den er beskrevet i lovforslaget.

Vi vil naturligvis bruge udvalgsarbejdet til nærmere at få belyst, om der skulle være uhenigtsmæssigheder i det, og i givet fald søge at få dem rettet op.

Et enkelt af punkterne vil jeg dog godt allerede nu anmelde over for boligministeren at vi er lidt interesserede i at drøfte i udvalget. Det er spørgsmålet om, under hvilke omstændigheder man kan ombygge eller erhverve eksisterende boligmasse til bofællesskaber. Det lugter en lille smule af, således som det er skruet sammen, at det sådan set alene er den almennyttige boligsektor, der vil kunne bruge bestemmelsen. Det synes vi ikke er helt realistisk. Vi mener også, at